

DiGESTA

JURIDINEN AIKAKAUSLEHTTI

I/04

Digesta on Lapin yliopiston oikeustieteiden tiedekunnan ainejärjestö Artikla ry:n äänenkannattaja. Digestassa esiintyvät mielipiteet eivät välttämättä vastaa Artikla ry:n tai päätoimittajan kantaa. Päätoimittaja katsoo noudattaneensa asiaankuuluvaa varovaisuutta, mutta ottaa mielellään vastaan haasteita oikeuteen, kaksintaisteluun, kädenvääntöön tahi kissanhännänvetoon.

Digesta is the official journal of law students in the great Northern Light University in the arctic service city. The opinions appearing in Digesta might differ from the opinions of Artikla ry and also from the opinions of the editor in chief.

	SISÄLLYS:	
Toimitus	PÄÄTOIMITTAJAN KYNÄSTÄ	3
	PUHEENJOHTAJAN TUUTISTA	4
Päätoimittaja	SAKSAA OTSIKOSSA	5
	POROTKIN KUSEE	9
Lasse “das über” Ylevä	KOPO-TUHNAT	12
	EPÄTAVALLISIA TARINOITA	13
Kirjoittajat	MATIN PRAVUURI	15
Tommi Hoikkala	TALLOUSVALIOKUNTA	19
Jussi-Pekka Jutila	KULTTUURIVALIOKUNTA	20
Iivari Järvinen	UUSI HALLITUS ESITTÄYTY	21
Matti Kattainen	KAAMOSLUENNOT	26
Tomi Kempainen	OLEN BERGENISSÄ-VAIHTARI	31
Anu Pelkonen	ELSA RULETTAA	34
Ann-Marie Pesu	NOUSSUSSA JA LASKUSSA	39
Jussi Tuominen		
Juho Viljanen		

Taitto

Panu Pökkylä

Painos

300 kpl

Painopaikka

Pohjolan Painotuote Oy

Itä-Rooman keisarin Justinianuksen aikana, Tribonianuksen johdolla, 529–534 jKr. laadittiin lakikokoelma Corpus juris civilis. Digesta oli yksi tämän kodifikaation kolmesta alkuperäisestä osasta, ja se koostui kokoelmasta antiikin juristikirjailijoiden sitaatteja. Kirjoitukset oli järjestetty karkean systematiikan mukaan eri jaksoihin aihepiirien mukaan. Corpus juris civiliksen keskeisimpänä osana pidetään juuri Digesta

On se taas ilmoja pidelly...

Kun tietoisuuteni lähes läpäisemättömän palomuurin läpi oli viimein tunkeutunut kalvakka käsitys siitä, että tuli lupauduttua luottamustehtävään, päätin kummalista ja minulle itsellenikin täysin käsittämätöntä mantraa hokien suunnata saman tien kulkuni kohti yliopiston kirjastoa. Olin näet kuullut erinäisiä huhuja siitä, että kyseisen lafkan pimeimmässä nurkassa säilytetään vanhoja Digesta -nimisiä aikausjulkaisuja. Tarkemman sijainnin määrittäminen kävikin sitten helposti; kun huomasin erään nurkan yläpuolella kiertelevän, lännenelokuvien autiomailta kovasti tutunoloisen korppikotkaparven, ei kyseisten läpysköjen tarkemmasta sijainnista ollut pienintäkään epäilystä.

Aikani silmäiltyäni noita aina vuodelta ekr. asti säilytettyjä julkaisuja ehti mieleeni hiipiä jo epätietoisuus siitä, olisiko minusta sittenkään näinkin pitkän perinteen jatkajaksi. Toisaalta tunteja jatkuneen konsumoinnin jälkeen huomasin erään mielenkiintoisen tendenssin: Digestan pääkirjoituksessa on näemmä tullut tavaksi puhua säästä. Siispä: v-mäinen keli jatkuu edelleen, ja näinpä loppuu heti alkuunsa meikäläisen lyhyt, mutta maineikas ura säätieteilijänä. Näinkin mittavan uran ko. alalla tehneenä voin vain todeta, että sään ennustaminen on vaikeusasteeltaan suurinpiirtein samaa luokkaa kuin pikkulasten pieksäminen.

Eräs lehden tekemiseen liittyvä seikka, joka sai minut tuntemaan piston sydämessäni liittyy siihen, mitä olen joskus tullut lukijoilleni luvanneeksi. Olen nimittäin lukuisille ystävilleni (lähinnä miespuolisille) luvannut, että jos sivulle sotkeneesta joskus valitaan päätoimittajaksi, tulee Digestassa näytettävien tissien määrä lisääntymään entisestään. Hetken kartoitettuani tämänkaltaisen tarjonnan mahdollisuuksia, jouduin surukseni toteamaan, että tästä tiedekunnasta ei turhan moni opiskelija moiseen suostu. Kovin monelta miespuoliselta tieteenharjoittajalta en tosin tullut kyseneeksikään. Niinpä jo hetken suunnittelin itse räjähtämäisillään olevan krapatin päälle hynnäämistä, jonka hengessä olisin kuvauttanut oheen. Nukuttuani asian yli jouduin tyminen saattaisi aiheuttaa, näinkin tyminen tulevaisuuden kannalta kiusa limatta, myös yleisen viihtyvyyden kai va asiaa uopua.

Tällaisia mietteitä liikkui ainejärjestömme silmäterästä vastaavan päätoimittaja³ -sedän päässä tällä kertaa. Kuriositeettina mainittakoon, etteivät nämä edes

Tänä vuonna..., sanoo PJ

Artiklan uuden hallituksen toimikausi on lähtenyt vauhdikkaasti käyntiin siinä mielessä, että olemme pyrkineet saamaan asiat käyntiin ja rullaamaan jo ennen perinteiseksi muodostunutta yhteiselintapaamista, jossa kaikkien Suomessa toimivien ainejärjestöjen hallitukset Suomen Lakimiesliiton avustuksella ja koordinoimana tapaavat toisiaan ja hahmottelevat tiettyjä yhteisiä linjoja tulevaa vuotta varten. Vauhdikkaasta alusta huolimatta olemme jo saaneet huomata, että kaikkiin niihin asioihin

joihin olisimme halunneet vaikuttaa, ei todellisuudessa ole niin helppoa saada muutosta kuin miltä äkkiseltään vaikuttaisi, vaan vaaditaan huomattavasti enemmän työtä kuin mitä pitäisi järkevästi ajatellen olla tarpeellista.

Seikka josta koitunutta iloa ja tyytyväisyyttä on vaikea kuvailla on se, että uuden hallituksen jäsenet, toimihenkilöt ja kaikki muutkin yhdistyksen toimintaan aktiivisesti osallistuvat ja osallistuneet ovat osoittautuneet uskomattoman vastuuntuntoisiksi ja positiivisiksi henkilöiksi, jotka ilmiselvästi näkevät Artiklan puitteissa tehdystä vapaaehtoisesta työstä itselleen nyt ja tulevaisuudessa koituvat hyödyt ja edut kasvamisena ja yhteyksien luomisena. Näistä kaikista saattaa olla arvaamatonta hyötyä paitsi tietenkin nyt, myös tulevaisuudessa.

Isoja haasteita ja lisätyötä tälle vuodelle tuo tiedekunnan juhlavuosi joka on tietenkin samalla myös meidän juhlavuotemme! Tiedekunta tulee järjestämään monia mielenkiintoisia tapahtumia ja luvassa on useiden vierailijoiden luentoja joista hyöty tietenkin viime kädessä tulee kaikille niihin aktiivisesti osaa ottaville opiskelijoille. Juhlavuoden tapahtumien järjestäminen tulee osittain olemaan myös Artiklan vastuulla ja pyrimme tekemään parhaamme jotta näistä koituva työn lisäys ei pääse vaikuttamaan jäsenille perinteisesti tarjottaviin palveluihin niitä rajoittavalla tavalla, koska nämä palveluthan ovat kuitenkin sitä ainejärjestön peruskauraa.

Olemme pyrkineet laajentamaan jäsenille tarjottavia vapaa-ajanpalveluja myös hieman perinteisestä poikkeavaan suuntaan, johon on johtanut jo ainakin viime kaudella havaittu suuntaus jossa perinteisten bileiden osanottajamäärät ovat laskeneet, eli pyrimme järjestämään esimerkiksi teatteriin liittyviä mahdollisuuksia ja keväällä on ohjelmassa myös paintball jne. Toisaalta niin kovasti tai ainakin kovaäänisesti kaivattu Ahto ja Kaido järjestelmä on ollut useampaankin otteeseen käytössä, mutta se ei ainakaan vielä ole saanut oikein kunnolla ja perinteiseen malliin tuulta siipiensä alle.

Tämän vuoden isoja haasteita on luonnollisesti Artiklan toimitilaprojekti jota pyritään käynnistämään terävämällä otteella heti kunhan tilanne sen sallii. Toinen iso projekti on jo pitkään ja tälläkin hetkellä pyörivä opintojen uudistukseen liittyvä työ, johon tullaan vaikuttamaan myös Artiklan puitteissa.

Haluan toivottaa hauskat Poronkusemat ja aurinkoiset keväätkä kaikille!

Einfach oder hin und zurück?

Kielitaidon elinkaari ja oikeudellisten kielten opetus

Jussi-Pekka Jutila

Kielen oppiminen on pitkä prosessi. Suomalainen koulujärjestelmä pystyy tunnustetusti tarjoamaan pitkäjänteistä ja tuloksellista kielten opetusta ala-asteelta lukioon saakka. Suomalaisten ylioppilaiden kielitaito on maailman huippuluokkaa. Näin voidaan todeta siitäkin huolimatta, että ylioppilastutkinto itsessään mittaa jotakin muuta kuin käytännön kielitaitoa. Merkille pantavaa kuitenkin on, että koulunsa päättäneet nuoret hallitsevat englannin kieltä paremmin kuin ennen, mutta muita kieliä aiempaa vähemmän.

Suomen koululaitoksen kieltenopetuksen tuntimäärät ovat hyvää luokkaa ja ylioppilas onkin tavallisesti nähnyt melkoisen vaivan oman kielitaitonsa eteen. Tuon kielitaidon menettäminen olisi suuri vahinko sekä yksilön itsensä että yhteiskunnan kannalta. Tunnettu tosiasiahan on, että kielitaito ei säily itsestään vaan sen ylläpitäminen vaatii aktiivisia toimia. Yhteiskunnan on osaltaan luotava mahdollisuuksia kielitaidon ylläpitämiselle. Tämän tulisikin olla yliopistollisen kieltenopetuksen ensisijainen lähtökohta. Erityisen tärkeää kielitaito on lakimiehelle, joten oikeudellisten kielten opetuksen sisältöön ja kehittämiseen tulisi kiinnittää erityistä huomiota.

Lakimieheen työelämässä kohdistuvien kielitaito-odotusten kannalta nykyinen kieltenopetuksen määrä on todella vähäinen. Pakollisia vieraan kielen opintoja on vain 6 opintoviikkoa. Tuo määrä jaettuna kahden kielen kesken ei riitä peruskieliopin mieleen palauttamiseen, kielitaidon ylläpitämisestä taikka kehittämisestä puhumattakaan. Toisin on tilanne esimerkiksi kauppatieteiden opetuksessa. Kauppatieteiden maisterin tutkinto sisältää vieraan kielen opintoja yleensä vähintään 20 opintoviikkoa ja lisäksi suoritetaan aktiivisesti vapaaehtoisia kieliopintoja. Tiedekuntamme tenttivaatimukseen sisältyy muihin aloihin ja tiedekuntiin verrattuna vähän vieraskielistä kirjallisuutta. Toivottavasti tutkintorakenteen uudistamisen yhteydessä kiinnitetään aidosti huomiota oikeustieteellisen tutkinnon kieliopintoihin ja kansainvälisyyteen.

Ei tutkintojen rinnastaminen avaa tietä Eurooppaan vaan hyvä ja monipuolinen kielitaito.

Monet tahot ovat perustellusti huolissaan englannin kielen korostuneesta asemasta kieltenopetuksessa. Peräti 89,7 % kolmasluokkalaista valitsee ensimmäiseksi vieraaksi kielekseen englannin. Tämä tarkoittaa samalla muiden kielten opiskelun aloittamisen viivästyistä ja kielitaidon yksipuolistumista. Vanhempien mielipide ja kavereiden tekemät ratkaisut ovat useimmiten ratkaisevia ensimmäistä vierasta kieltä valittaessa. Lisäksi opetustoimen rajalliset talousresurssit ja opettajapula rajoittavat harvinaisempien kielten tarjontaa erityisesti pienemmissä kunnissa. Poikkeavan kielivalinnan tekeminen edellyttää viisaan harkinnan ja kauaskatseisuuden lisäksi rohkeutta ja vaivannäköä. Harvinaisen kielivalinnan tekeminen tarkoittaa usein siirtymistä toiseen kouluun ja lisäksi on olemassa huoli opetuksen tarjonnasta seuraavalla kouluasteella. Kielivalinnan tekemistä ei helpota tieto, että yliopistotasolla voi joutua tyytymään muun vieraan kielen kuin ala- tai yläasteella valitsemansa opetukseen. Tiedekuntamme on tästä esimerkki. Televisio-ohjelman mukaan resurssit Lapin yliopistossa ovat kunnossa. Ihmettelenkin, miksi oikeudellisen venäjän opetusta annetaan vain hyvin satunnaisesti ja miksi oikeudellinen espanja on täysin tuntematon opintojako. Tiedekunnan dekaanin lausumana on totuttu kuulemaan viisaita ajatuksia mm. espanjan kielen kasvavasta merkityksestä maailmassa. Tiedekunnasta on erinomaiset mahdollisuudet hakeutua vaihto-opiskelijaksi kyseiselle kielialueelle, jossa selviytyminen englannin kielellä ei ole itsestäänselvyys. Nyt odotammekin, että tiedekunta osaltaan luo mahdollisuuksia hankkia kielitaitoa yliopistossa.

Päävastuu tutkintoon kuuluvan opetuksen järjestämisestä on tiedekunnalla. Näkisin, ettei poikkeusta tähän aiheuta se, että kielikeskus järjestää tutkintoon kuuluvan kieltenopetuksen. Tällä hetkellä tiedekuntaneuvoston mahdollisuudet vaikuttaa opiskelijoille tarjottavaan kieltenopetukseen ja sen sisältöön ovat vähäiset. Tilanteeseen saataisiin muutos siirtämällä kieltenopetus tiedekunnan alaisuuteen ja osaksi oikeuslingvistiikan opetusta. Mielestäni oikeustieteiden tiedekunnalla on poikkeuksellisen hyvät mahdollisuudet tällaiseen harvinaiseen järjestelyyn, jossa kieltenopetuksessa ei turvauduta alihankintaan. Tiedekunnassa on jo tällä hetkellä oikeuslingvistiikan lehtoraatti ja oikeudellista ranskaa opettaa tiedekunnan oma lehtori.

Uudistuksen myötä kielten opetuksen järjestämiseen pääsisi vaikuttamaan tiedekuntaneuvosto, joka valitsee tiedekunnan opettajat. Kielten opettajia valittaessa voitaisiin jatkossa entistä painokkaammin korostaa oikeuslingvistiikkaan perehtyneisyyttä ja opettajat voisivat toiminnassaan

keskittyä juuri oikeudellisten kielten problematiikkaan. Nämä ns. juristilingvistit voisivat olla taustaltaan joko humanisteja tai juristeja. Uudistus vilkastaisi osaltaan oikeuslingvistiikan tutkimusta. Käytännössä uudistus tarkoittaisi kahden viran siirtämistä kielikeskuksesta oikeustieteiden tiedekuntaan ja kahden uuden viran perustamista. Nykytilanteeseen verrattuna erityisesti oikeudellisen saksan ja venäjän tilanteisiin tulisi kiinnittää huomiota.

Opiskelijoiden kannalta uudistus merkitsisi monia käytännön helpotuksia. Nykyään kielikeskuksen ja tiedekunnan opetusaikataulut laaditaan ilmeisen tietämättöminä toisten ohjelmasta tai sitten opetusaikataulujen yhteensovittamisessa on usein epäonnistuttu. Kieliopintoihin ilmoittautuminen on monimutkaista ja opetusta on tarjolla liian vähän. Näihin ongelmiin uudistus toisi helpotusta. Näkyviä uudistuksia olisivat opinnoista tiedottaminen tiedekunnan kotisivuilla ja ilmoitustaululla sekä kieliopintojen tenttiminen määrättyinä oikeustieteiden tiedekunnan tenttipäivinä. Nykyisin kielikurssien aikatauluja muutetaan jatkuvasti päällekkäisyyksien vuoksi ja kokeet sovitaan yleensä ”johonkin väliin”. Tiedot opetuksen ja tenttien ajankohdista ovat tärkeitä opintojen suunnittelun kannalta. Ne, jotka parantavat kielitaitoaan esimerkiksi vaihto-opiskelun puitteissa, voisivat tenttiin ilmoittautumalla käydä korottamassa arvosanaansa ilman eri sopimusta. Kielen oppimisen ja kielitaidon ylläpitämisen kannalta opetusta tulisi olla tasaisesti opiskeluaikana, mutta myös tehokkaampina jaksoina.

Ehdotukseni ei ole epäluottamuksen osoitus kielikeskusta kohtaan, joka tarjoaa laadukasta kieltenopetusta. Kielikeskuksen ansioksi on osaltaan katsottava oikeuslingvistiikan opetuksen aloittaminen tiedekunnassamme. Uudistus selkeyttäisi, helpottaisi ja toivottavasti lisäisi oikeustieteen opiskelijoiden kieliopintoja. Nämä syyt tuskin kuitenkaan ovat uudistuksen aikaansaamiseksi riittäviä. Hallinnolle tyypillisesti vastualueiden rajoja ei noin vain siirrellä ja oman tontin puolustaminen asetetaan yleisesti taloudellisuus- ja tarkoituksenmukaisuusnäkökohtien edelle. Keskustelua on hyvä käydä ja tämä ehdotus on realistisuudessaan sentään toista luokkaa kuin tiedekunnan siirtäminen Ouluun, josta aiheesta tiedekunnan piirissä jaksetaan jauhaa.

Kirjoittaja on kolmannen vuosikurssin opiskelija.

MÄKITORPPAAN MÄKITORPPAAN!

Nokia 3200

- kamera
- kuvaviestit
- moniääniset soittoäänät

245 €

Raj. erä, 1 kpl/asiakas,
ei jälleenmyyjille.
Liittymän avaaminen
ei edellytä puhelimen ostoa.

Vaihda uuteen Tandem Aina Plus -liittymään.

**Puhelut kaikkiin puhelin-
liittymiin kaikkina aikoina**

(normaalihintaiset kotimaan puhelut)

0,15
€/min

Tekstiviestit
(normaalihintaiset kotimaasta
lähetetyt tekstiviestit)

0,12
€/kpl

radiolinja
Elisa Mobile

Bonusta puheluista
ja tekstiviesteistä.

Avausmaksu 7,89 €
Kuukausimaksu 4,95 €

MÄKITORPPA

ROVANIEMI

Kalotinlinna (H&M:n vieressä)
ma-pe 9-18, la 10-15, puh. (016) 425 0555

PORONKUSEMAA 2004

TUKEMASSA OVAT:

Sampo pankki oyj

Rovaniemen aluetaksi oy

Sokos Hotel Vaakuna Rovaniemi oy

Kello ja Kulta Konttinen oy

Oluthuone

Scandic Hotels oy

Pizzeria Haruno (tarjousaikana kaikki pizzat 4.50/
9.00€)

Lapland Hotels Sky Rovaniemi

Arctic Safaris oy

Porotkin kusee, taas

Mikä se on kun suuri joukko haalaripukuisia ihmisiä hoipertelee edesvastuuttomassa tilassa pitkin Rovaniemen keskusta-aluetta? - Kyseessä ei ole ammattikoulujen kelkkajengin kokoontumisajot vaan tietenkin PORONKUSEMA!! Seuraavassa Pääporon puheenvuoro teille, arvoisat opiskelijatoverit.

Pääporo 2004, Jussi Tuominen

Terve vaan kaikki vaatimet ja hirvaat! Se on pikkuhiljaa sitten se aika vuodesta, kun on aika ulostaa viimeisetkin roposit pankkitililtä

ja kaivaa nukkaantuneet haalarit esiin kaapin perukoilta homehtumasta. Nimittäin maaliskuun 5. päivä rävähtää toden teolla, kun Poronkusema 2004 polkaistaan käyntiin. Tänä vuonna juhlietaan ruotsalaisten, tuon uljaan soturikansan, kunniaksi teemalla "Helan går". Joten tässä vaiheessa (luettuanne jutun siis, en minä näitä

huvikseni kirjoittele) suosittelen hakeutumista Poronkuseman nettisivuille ilmoittautumaan mukaan rientoihin. Hintakin on suorastaan naurettava 12 €, mikä oikeuttaa osallistumaan koko viikonlopun tapahtumiin, unohtamatta erittäin haluttua PK-haalarimerkkiä, joka varmasti saa tuttavat kateudesta vihreiksi.

Poronkusema sai alkunsa vuonna 1991, jolloin eräs oikeustieteilijäherra sai päähänsä kokeilla, että mitä tapahtuu, jos etelän mies pannaan synkkään Pohjolaan palelemaan muiden lajitovereidensa kanssa. Tästä kehkeytyi pian idea

Poronkusemasta joukkueittain suoritettavasta rastikilpailusta. Yhteys nimeen oli alun perin se, että kierrettävä matka olisi juuri tuo poronkusema (7,5 km), mutta senhän tietää, että harva opiskelija kykenee sellaista matkaa yhden viikonlopun, saatika päivän aikana tarpomaan, joten tapahtuma-areena on nykypäivänä huomattavan keskustapainotteinen. Osallistujamäärät ovat olleet tasaisessa kasvussa vuosi toisensa jälkeen ja tänä vuonna Rovaniemelle odotellaan satoja ja taas satoja yrittäjiä, joilla ainoana tavoitteena on kantaa kotiinsa joidenkin huhujen mukaan jopa maagisia voimia sisältävä PoronkusemaKuksa.Pippaloita järjestetään molempina iltoina ja bilepaikkana on luonnollisesti kaikille tuttu café Tivoli. Perjantaina yhteishenkeä kohottaa oululainen Break, joka soittaa takuuvarmaa hittikamaa useammaltakin vuosikymmeneltä, joten musiikista löytyy varmasti jokaiselle jotakin. Lauantaina aamupäivästä alkaa sitten varsinainen jotos eli Arctic Survival Poroerotus-joukkuekilpailu.

Päivän aikana on tarkoitus katsoa kenen kantti kestää ja kenellä puntti tutisee erinäisten haastavien, mutta hauskojen rastien muodossa. Tarkoitus on kerätä mahdollisimman paljon pisteitä päivän aikana. Arvostelukriteereinä on mm. tyyli (tai sen puute) sekä luonnollisesti oikeanlaisella nestetankkauksella on varmasti tuomarien pistearkkujen saranoita rasvaava vaikutus. Ja jos niin

käy, että joukkueella ei taidot riitä, ei nestemäisten lahjomien (RL 40 luku 2 ja 3§) vaikutusta käy a l i a r v i o i m i n e n . Juhlakansan kierrettyä t a i p a l e e n menestyksekkäästi läpi, on aika siirtyä lepuuttamaan jalkoja Tivolin tanssilattialle, jossa illalla alkavat tämänvuotiset Ät inte gul snö- teemapippalot (osallistujia pyydetään

muutoinkin varomaan keltaisen lumen liiallista suun kautta nauttimista). Toinenkin ilta räähvitöntä riekkumista periruotsalaiseen tyyliin ja osallistujat ovat takuuvarmasti riittävän hilpeällä tuulella osallistumaan sunnuntai-aamun sillikseen, joka yllättäin myös tapahtuu Tivolin tiloissa. Lapin taikuri laulaa, että näillä peijaisilla eivät eväät ole köyhät.

Tapahtuman järjestäjänä toimimme me fuksit, joten onnitteluni ja pahoitteluni teille, jotka olette mukana käytännön järjestelyissä. Ainoa lohdutus, minkä voin tarjota on se, että ensi vuonna pääsette varmasti nauttimaan uusien fuksien työn hedelmistä. Viimeiseksi haluaisin vielä mainita ylitsevuotavan kiitokseni teille fukseille, jotka olette tapahtuman oikeita järjestäjiä. Etenkin maininnan ansaitsee koko Poronkusema-toimikunta, joka on ollut valmis uhraamaan paljon aikaansa tapahtuman järjestelyyn. Lisäksi muutamat yksittäiset henkilöt ansaitsevat erityisen kiitoksen avustaan; tiedätte kyllä ketä olette.

Tapaamisiin radalla

Koulutuspoliittisia tuulahduksia

Tommi Hoikkala

Mittava koulutusuudistus on tuloillaan, meiltä vaaditaan yhä enemmän, joku haluaisi jo lakkauttaa opintotuen ja kriminalisoida opiskelun kokonaisuudessaan. Näissä ongelmassa ei pikku oikkari ole yksin, ja haluaisin tällä täysin asiattomalla ja asiaankuulumattomalla artikkelilla kertoa, ettei niillä kaikilla muillakaan ole niin helppoa. Syvenykäämme aluksi lekureiden ihmeelliseen maailmaan...(otteita lääkäreiden saneluista)

- Huumeiden käyttäjä, ei muuta säännöllistä lääkitystä
- Niellessä tuntuu kipua kiveksissä saakka säteillen aina isovarpaiden niveliin
- Potilas on turkulainen nuori mies, ei muuta vikaa.
- Peniksessä kasvaa todennäköisesti sieni.
- Kotona koira, joka aivan normaali.
- Potilas kertoo, että aamujäykkyys kestää 2 tuntia. Itsenäisyyspäivänä pudonnut WC-pytyltä ja 118 tullut apuun.
- Tulossy: Virtsan haju hengityksessä, pää tuntuu tohelolta.
- Lyönyt päänsä ja ottanut siihen 18 kpl 800 mg tabletteja ja viinaa. Alcometer 2.8 promillea. Päätä särkee yhä.
- Takaraivolla Mersun muotoinen haava.
- Kirurgi Tamminen käy painamassa potilasta.

Selittäähän ne hiihtäjätkin, niin tekevät myös autoilijat...(otteita vakuutusyhtiöiden vahinkoilmoituskaavakkeista)

- Kaveri oli jokapaikassa kadulla. Minun täytyi kurvata monta kertaa ennenkuin osuin häneen
- Olin vakuuttunut että vanha herra ei ehtisi kadun yli kun osuin häneen
- Jalankulkijalla ei ollut tietoaakaan minne mennä joten ajoin hänen yli
- Näin hitaasti liikkuvan, surullisen vanhan herrasmiehen, kun hän pompahti autoni katolta.
- Olin ostanut taimia koko päivän ja olin matkalla kotiin. Tulin risteykseen ja yksi pensas hyppäsi eteen estäen näkökenttäni ja en nähnyt toista autoa.

Ja mitähän tähän voisi sitten vakavalla naamalla vielä lisätä...opiskeluintoa ja muuta sekalaista hyvää kaikille, nähellään!

Kirjoittaja on Matti Nykäsen hankilökohtainen avustaja ja vapaamuurari.

Sellaisia epätavallisia tarinoita

Iivari Järvinen

Opiskelu, mitä se oikein on ?

Kirjoitettuani ylioppilaaksi vuonna 2000 mielikuvani yliopisto-opiskelusta oli jokseenkin sumea. Eräs hyvä ystäväni aloitti samana syksynä opinnot Oulun yliopiston teknillisessä tiedekunnassa ja pyrin ammentamaan häneltä tietoa, jonka oletin pätevän myös oikeustieteellisen osalta. Syyskuussa 2001 koitti sitten totuuden hetki. Jo ensimmäisestä viikosta alkaen kävi varsin selväksi, ettei tulvien diplomi-insinöörien opiskelu muistuta vallatonta oikeustieteen opiskelua juuri lainkaan. Kaikki piti opetella tavallaan tyhjästä.

Onnistuin mielestäni tässä varsin hyvin. Opiskelujen aloittamiseen liittyi monia käytännön juttuja, jotka on vaan opeteltava. Muuten ei pärjää. Tästä syystä toivonkin, että se, mitä Dekaanin toteaa tervehdyspuheessaan 2003-2004 opinto-oppaassa, toteutuu jo ensi syksynä. Eli opinto-oppaaseen todella kerätään vanhempien opiskelijoiden kokemuksia yms. vinkkejä eri opintojaksoista.

Ei toki saa olla liian kapeakatseinen. Tärkeää tietoa löytyy kunhan vaan osaa ja jaksaa etsiä. Hyvä keino harjoittaa käytännön tilastotiedettä oli etenkin aiemmin seurata eri tenttien läpimenoprosentteja. Tällä hetkellä tämä ei vaan enää kunnolla onnistu kun vanhojen tenttien tilastoja löytyy vain viime kesäkuusta eteenpäin. Toivottavaa olisi, että netistä löytyisi jatkuvasti tilastotietoa ainakin kaksi vuotta taaksepäin. Näin pystyisi muodostamaan kunnollisen kuvan eri tenttien vaativuudesta. Harvempi fuksi arvaa, että viime kevääseen saakka esim. kauppaoikeuden aineopintotentin läpikäymisprosentit keikkuivat jopa pääsääntöisesti alle viidessäkymmenessä, tai että valtiosääntöoikeus ei aiemmin ollut läheskään samanlainen kompastuskivi, kuin mitä se nykyään yllättävänkin monille tuntuu olevan.

Mitä merkitystä sitten sillä on, miten paljon tenteistä pääsee porukkaa läpi ? On varmasti totta, että tenteistä pääsee melko varmasti läpi jos ehtii lukea kunnolla. Mutta kun aikaa on usein niukasti strateginen suunnittelu nousee arvoon arvaamattomaan. Melkeinpä varmasti voi sanoa, että jos jossain aineopintotentissä on edellisellä kierroksella hylätty vaikkapa 1-3 henkilöä, ei seuraavalle kierrokselle välttämättä kannata mennä ns. hazardilla, Sama pätee eräissä tapauksissa myös muulloin. Tällöin kannattaa vakavasti harkita jonkin vaihtoehdoisen tentin tekemistä.

Käytäntöäkinkö ?

Aivan viime aikoina ovat puheet OTK-tutkinnon liiasta teoreettisuudesta lisääntyneet myös meillä. En allekirjoiteta väitettä täysin, mutta siinä on kyllä - pahus vieköön- perää. Jotenkin tuntuu uskomattomalta, että esimerkiksi ainoastaan oikeudellisen ruotsin kurssilla joutui harjoittelemaan erilaisten testamenttien laadintaa. På svenska. Förstås.

Hallinto-oikeus on niitä harvoja jaksoja, jossa käytännönläheisyyteen on tosissaan satsattu. Harmi vaan, ettei professori Saraviita enää pidä kurssiaan ns. koko kevään mittaisena, kuten oli vielä pari vuotta sitten. Jotenkin ymmärrettävää on, että tiedekunnan -tietääkseni- ensimmäinen oikeustapauskilpailu, eli nyt maaliskuussa huipentuva IS-moot koskettelee juuri hallinto-oikeutta.

Toinen aine, joka jää kauas hallinnosta, mutta toimii välttävästi on prosessioikeus. Siinä ongelmana on edelleenkin liian suuret ryhmät ja opetuksen keskittyminen liian lyhyelle ajalle, käytännössä parille päivälle. Ainakin omasta kokemuksestani voin sanoa oppivani paremmin asioita, jos asia tulee pitemmän ajan kuluessa eikä yhtenä "kasana".

Tästä päästäänkin sujuvasti rikosoikeuteen. Tapauksiin pätee sama kuin prosessissa. Peruskonsepti on ihan hyvä, mutta yksi tapaus per ryhmä on aivan liian vähän todellisen oppimisen kannalta. Lisäksi myös rikosoikeudessa tapausten purku on keskitetty liian tiiviiseen pakettiin. Tähän opintojaksoon oli onneksi tehokkaampi vaihtoehto tarjolla viime syksynä. Professorit Terttu Utriainen ja Marianne Wagner-Prenner vetivät Kuopiossa Lapin yliopiston rikosoikeuden aineopintojakson hiukan tavallisuudesta poikkeavalla mallilla.

Kokonaisuuteen kuului 40 tuntia luentoja ja harjoituksia (jaettuna yhteensä kolmeen viikonloppuun lokakuussa, marraskuussa ja nyt tammikuussa), pienehkö tentti, harjoitusaine ja yhtenäisrangaistustehtävä. Arvosana määräytyi kaikkien osioiden summana hiukan painottaen tenttiä. Tapaukset olivat todellisia harjoituksia. Itse esim. kahlasin tammikuisena viikonloppuna parin muun oik. yo:n kanssa lähes satasivuista esitutkintapöytäkirjaa ristiin rastiin. En voi sanoa, että olisin nauttinut siitä, mutta realiteetti vain on, että tuollaiset paperipinot ovat syyttäjien arkipäivää ja tämänkaltaisia asioita ei opi pelkästään tenttikirjoja lukemalla. Ero viime keväänä täällä Lapissa suorittamiini tapausharjoituksiin oli joka suhteessa valtava.

Muiden opintojaksojen osalta kehumista ei ole senkään vertaa, pakollisia tapauksia kun ei ole. Joissakin aineissa ei edes optiona. Velvoiteoikeudessa on ollut yritystä, mutta käytännön toteutuksen taso on heitellyt aika tavalla. Esineoikeudessa tarve pitkäkestoisille ja ennen kaikkea laadukkaille oikeustapausharjoituksille on ilmeinen. Kauppaoikeuden tapauksiin en itse aikanaan ehtinyt osallistua, mutta niistä olen kuullut pääasiassa positiivisia kommentteja. Sääli vaan, että nekään eivät ole pakollisia...

Kirjoittaja on kolmannen vuosikurssin oik. dyo, joka tunnustaa omaavansa erinäisiä yhteyksiä Kalajoen hiekkasärkille.

Rakash päiväkirja, kirjoiti Mati

Bergen Nordisk Uke 2004 28.1-1.2.04

Terveisiä Bergenistä. Vuoden ensimmäinen pohjoismaisten oikeustieteen opiskelijoiden yhteistapaaminen pidettiin siis tuttuun tapaan Norjanmaalla, missä allekirjoittanutkin sai nauttia norjalaisesta vieraanvaraisuudesta.

Keskiviikko 28.1

Vajaan vuorokauden matkustamisen jälkeen olin itsekkin perillä ja pystyin liittymään toisten vieraiden mukaan exculle olutpanimoon, jossa valmistettiin myöhemmin viikon aikana niin tutuksi tullutta Hansa olutta. Panimotuotteiden ihmeellisen maailman hyljättyämme, suuntasimme maastiaisten kera tietenkin, kohti FurendalenAlpin:in hiihtokeskusta ja 80-luvun bileiden värittämää mettäkeikkaa.

Torstai 29.1

Aamulla koitti paluu Bergeniin ja lasersota Wastelandissa (nöyrä kiitos vielä kerran Rambo freedom fighters). Listimisen loputtua majoituimme hotelleihin, joissa myöhempinä iltoina pidettiin monet äänekkäät jatkot. Seminaari alkoholipolitiikasta ei havaintojeni perusteella oikein avautunut ei norjalaisille vieraille, johtuen varmaan puhujien vahvasta pohjois-norjan murteesta. Päivän virallisen puolen ja päivällisen jälkeen tutustuimme Norjan yöelämään, joka ei hintatasoltaan olen järin opiskelija ystävällinen yökerho Metroon. Kruunujen huvettua baaritiskille bileet jatkuivat Sofian luona pitkälle yöhön.

Perjantai 30.1

Uusi päivä ja uudet kujeet. Johtuikohan norjan kielen huonosta taidosta vai aamu väsymyksestä, että excu poliisiasemalle oli hieman tylsä mutta tulihan sellit ja kuulusteluhuoneet nähtyä. Vuosittainen ulkoasiain vastaavien kokous sattui siis Bergenin

viikolle, joten edessä oli kolme tuntia pohjoismaista yhteistyötä ruotsin kielellä, muiden tutustuessa samaan aikaan vuonojen ympäröimään kauniiseen Bergenin kaupunkiin kiertoajelulla.

Kokouksen valittua uuden Int.Sek presidentin, onneksi olkoon vain Brian , mies punaisessa tuulipuvussa (tiedoksi vain ettei kuva ole kokouksesta, vaan mettäkeikalta), päivän toinen excu Pohjoismaiden suurimpaan asianajotoimistoon kokosi taas koko vieraskatraan yhteen.

Mielenkiintoisen ja englanniksi pidetyn esittelyn loputtua , täytettiin vierailijoiden vatsat Pasta Centralenin herkuilla, josta jatkettiin taksilla Bergenin satamassa sijaitsevan kerrostalon kattohuoneistoon pitämään bileitä. Tästä äärimmäisen hulppeasta bile paikasta avautuvat maisemat olivat upeat ja tunnelma vanhaan tututtuun tapaan riemukas.

Lauantai 31.1

Rauhallinen päivän aloitus lupaili sitäkin vauhdikkaampaa iltaa, olihan luvassa monen mielestä viikon ehdoton kohokohta vuosijuhlat . Illan huipennusta odotellessa palauduttiin eilisestä ja valmistauduttiin iltaan forspielin ja kokkareiden merkeissä. Vuosijuhlat tai norjalaisittain Ball pidettiin Radisson SAS hotellissa, joka tarjosi tilaisuuteen sopivan paikan sadoille juhlijoille. Vuosijuhlat olivat kaikin puolin hienot ja tunnelmaltaan juhlat. Conferensseja ei suuremmin norjalaiseen vuosijuhla perinteeseen

kuulunut, mutta se ei juhlivaa kansaa lannistanut ja juhlia jaksettiin pitkälle sunnuntain puolelle vuosijuhlia seuranneilla jatkoilla.

Sunnuntai 1.2

Ohjelmassa olisi vielä vuorossa perinteiseen tapaan Sillis. Väsyneen, mutta onnellisen näköistä porukkaa saapuikin viettämään viimeistä ateriaa yhdessä ennen kuin kaikki lähtisivät omille teilleen. Suomeen delegaatio poistui paikalta pienellä suolaisella mahdollista krapulaa paranneltuaan palohälytyksen saattamana, joka ei tiettävästi johtunut kuitenkaan heistä itsestään.

Tuhannet kiitokset vielä kaikille mukana hyörineille, Bergenin Int.Sek Ellenille ja järjestely toimikunnalle, muille vieraille ja Suomen delegaatiolle.

Kirjoittaja on Matti, jonka kaikki jo tuntevatkin (artikla@urova.fi)

SYÖ JA JUO niin paljon kuin haluat

GOLDEN

RAX

PIZZABUFFET

**pizzaa, chicken wingsit,
pastaa, salaattia, keittoa,
limsaa, kahvia...**

**opiskelijakortilla pehmistä
aterian yhteydessä
niin paljon kuin haluat**

**7,99
0,00**

www.rax.fi

**Koskikatu II (016) 348 3999,
sisäänkäynti Korkalonkadun puolelta, II kerros**

Poliisi pysäyttää auton ja käskee kuljettajaa puhaltamaan, poliisin puhallutin on rikki, joten hän ehdottaa kuskille toisenlaista koetta. Poliisi tekee kysymyksiä ja kuski vastaa. Riippuen vastauksista poliisi määrittelee humaluuden asteen.

Poliisi aloittaa: "Yöllä ajaessasi näät edessäsi kaksi valoa, mikä se on?"

Kuski: "No, auto tietty"

Poliisi: "Niin mutta mikä, Audi, Mersu vai VW?"

Kuski: "No mistä minä sen tiedän"

Poliisi toteaa: "Aika huono alku"

Uusi kysymys...

Poliisi: "Yöllä ajaessasi näet edessäsi valon, mikä se on?"

Kuski: "No, moottoripyörä"

Poliisi: "Mutta mikä merkki, Honda, Suzuki vai Yamaha?"

Kuski: "En tiedä"

Poliisi päättää, että kuski on humalassa ja pyytää häntä poistumaan autosta. Kuskia tilanne ottaa "lievästi" päähän ja kysyy poliisilta:

"Voinko esittää yhden kysymyksen?"

"Totta kai", vastaa poliisi.

"Ajatte poliisiautollanne ja huomaatte tien vieressä naisen, jolla on lyhyt hame ja suuret rinnat, nainen nojaa lyhtypylvääseen ja hymyilee punaisilla huulillaan. Mikä tämä nainen on?"

Poliisi vastaa: "No ilotyttö tietysti"

Kuski: "Niin niin, mutta onko se äitinne, sisarene vai vaimonne?"

Tervehdys kaikille!

Tommi Kemppainen

Aluksi haluan kiittää emeritusvarapuheenjohtajaa, Leena Penttistä, hyvin hoidetusta työsarasta. Asiat on hoidettu sen veraan mallikkaasti, että ei ole ollut vaikeata jatkaa vuoden vaihduttua. Samalla ilmoitan pahoittelut edellä mainitulle henkilölle soittamistani puheluista koskien toimen hoitoa. 2003 hallitus kilpailutti pankkipalvelut. Artiklan pankkiasiat hoidetaan Nordeassa. Samassa yhteydessä laadittiin Talousturvasopimus Nordean kanssa, joka tuo Artiklalle moninaisia etuja, kun keskitämme pankkipalvelut Nordeaan. Kyseinen sopimus allekirjoitetaan tämän kuun kuluessa.

Uusi vuosi uusine haasteineen on lähtenyt talousvaliokunnan osalta kiireisenä käyntiin. Eniten työllistävinä asioina ovat olleet muun muassa kevään valmennuskurssit, toimitilat, Poronkusema ja osittain jo syksyn vuosijuhlat. Vuorokautteen tulisi ilmeisesti lisätä pari tuntia, jotta olisi aikaa tehdä kaikki mahdolliset ja mahdottomat työt. Valmennuskurssit ovat Artiklan suurin vuosittainen tulonlähde. Kurssien osanottajamääristä ja onnistumisesta riippuu hyvin pitkälle se, miten paljon rahaa on käytettävissä muun muassa eri tapahtumien järjestämiseen. Tämän vuoden kurssit ovat alkaneet täytyä mukavasti. Tilaa on kuitenkin vielä, joten jos tunnette henkilöitä, jotka hakevat oikikseen, niin suositelkaahan kurssejamme. Muutoinkin kurssijärjestelyt alkavat olla hyvällä mallilla: opetustilat on valittu ja opettajien hakuaika alkaa olla loppuillaan. Suurin työsaraka on tosin vielä edessä tiivistelmien ja tehtävien laadinnassa.

Toinen kovasti työllistänyt asia on toimitila-asia. Uusimpien tietojen mukaan nykyinen kerrostalo olisi myyty. Mitään yhteydenottoa uuden omistajan taholta ei ole tullut, mutta olemme käytännössä koko ajan kolmen kuukauden päässä potkuista. Muutenkaanhan nykyiset tilat eivät ole ihanteelliset muuten kuin sijaintinsa puolesta. Uutta Toipparia etsitään kuumeisesti. Myös rahoitusasioita on selvitetty Nordean kanssa. Alustavasti on puhuttu, että rahoituksesta n. 50% tulisi löytyä itseltä ja pankki lainaisi loput talovakuutta vastaan. Asiassa on kuitenkin edettävä harkiten, ettei tule tehtyä huonoja päätöksiä. Tiedotan asioiden etenemisestä, kun jotain tapahtuu. Ennen mahdollisten päätösten tekoa järjestetään tietysti myös yhdistyksen kokous. Jos satutte näkemään sopivia tilavaihtoehtoja, niin ilmoitelkaahan niistä aktiivisesti toimistolle.

P.S. En aio ottaa laulutunteja!

Kirjoittaja on talousvaliokunnan puheenjohtaja eli nykyinen Leena Penttinen

Kulttuurivaliokunnan kuulumisia

Anu Pelkonen

Vuoden vaihteen jälkeen kulttuurivaliokunta on ennättänyt kokoontumaan jo pariin otteeseen. Paikkana on ollut Lillin Pub ja ihmisiäkin on ollut paikalla mukavasti. Kulttuurivaliokunnan kokouksiin ovat kaikki tervetulleita, joten jos sinulla on ideoita tapahtumiksi, niin mukaan vaan!

Olemme pohtineet kevään bilekalenteria sekä muita järjestettäviä tapahtumia.

Ehdotuksia on sadellut teatterista oopperaan sekä paint ballista Saraviita slalomiin. Keväällä kuitenkin aika on rajallinen, joten kaikkea ei voi ajankaan puitteissa toteuttaa. Mm. paint ball jää luultavasti syksyyn, sillä ko. laji vaatii melko lämpimät ilmat, joita täällä Rovaniemellä ei vielä huhtikuussa ole.. Teatterimatka olisi tarkoitus järjestää huhtikuussa mahdollisesti Ouluun taikka vaihtoehtoisesti kokeilumielessä Rovaniemen omaan kaupungin teatteriin.

Bileiden osalta kevät näyttää suurin piirtein samalle kuin aikaisempinakin vuosina. Mr. Artikla olisi tarkoitus pitää 24.3 sekä keväsitsit, jotka myös fuxisitseinä tunnetaan 31.3. Tänä vuonna järjestettävänämmä on Tuoppitalkoot Tivolissa huhtikuun alkupuolella, juuri sopivasti ennen pääsiäislomalle lähtöä. Lisää infoa tapahtumista on vanhaan tapaan aina artiklan kotisivuilla!

Toippari on käytössä etko- ja jatkopaikkana aina isompien tapahtumien yhteydessä ja mukana ovat myös syyskokouksessa paljon toivotut Ahto ja Kaido.Tomi Kemppainen

Jos teille on epäselvää mitä Ahto ja Kaido tarkoittavat tulkaa kysymään vaikka toimistolta taikka laittakaa sähköpostia!

Kirjoittaja on kulttuurivaliokunnan puheenjohtaja

Uusi hallitus esittäytyy

HEI KAIKILLE!

Nimeni on Juho Viljanen. Olen 25-vuotias kolmannen vuoden opiskelija. Alun perin olen lähtöisin Porista eli kuulun minäkin laajaan junantuomien joukkoon.

Artiklan puitteissa toimenkuvani on puheenjohtajan moninainen ja laajalle ulottuva sekä useita mielenkiintoisia ja haastavia tehtäviä sisältävä toimi. Tiesin pestin olevan hyvin kiireisen ja aikaa vievän, mutta toisaalta se on osoittautunut myös paljon antoisammaksi, haastavammaksi ja mielenkiintoisemmaksi kuin mitä jo aikaisemmin kuvittelin sen olevan.

Aikaisemminhan olen toiminut Artikla ry:n kirjanvälittäjänä ja pyrkinyt tällöinkin jo tunkemaan nokkaani myös kaikkiin muihin mahdollisiin yhdistyksen asioihin kuin niihin jotka varsinaisesti kirjanvälittäjän toimenkuvaan kuuluivat. Edellä mainittu tosin osoittautui hedelmälliseksi ja paljon antavaksi toimintamalliksi monessakin mielessä.

Muita luottamustehtäviäni ovat olleet vielä vähän aikaa jatkuvat toimet tiedekunnan hallinnon opiskelijaedustajana, eli olen ollut 1.varajäsen tiedekuntaneuvostossa ja varsinainen jäsen suunnittelutoimikunnassa joka valmistelelee tiedekuntaneuvostoon menevät asiat. Uutena luottamustehtävänä on tullut tämän vuoden alusta lähtien paikka Suomen Lakimiesliiton opiskelijavaliokunnassa jossa käsitellään pääasiassa kaikkia meidän alamme opiskelijoita yhteisesti koskevia asioita, mutta myös yksittäisiä tiedekuntia ja ainejärjestöjä ja niiden asioita käsitellään.

Toivoisin että erilaiset ihmiset jotka uskovat voivansa tarjota panoksensa meidän kaikkien hyväksi tavalla tai toisella ilmoittelisivat itsestään ja kertoisivat ideoistaan ja ajatuksistaan. Tähän tarkoitukseen sähköposti on osoittautunut mahdollisesta persoonattomuudesta huolimatta ainakin aluksi kaikkein parhaaksi yhteydenpitovälineeksi. Tosin ideoitahan voi tuoda esille ja toimintaan osallistua parhaiten sekä saada lisätietoa yhdistyksen jokapäiväisestä toiminnasta ja teidän etujenne valvomisesta käymällä eri valiokuntien kokouksissa ja kyllä myös kaikki muutkin hallituksen jäsenet ja toimihenkilöt varmasti pyrkivät parhaansa mukaan olemaan tavoitettavissa ja teidän käytettävissänne.

Lisää toiminnasta ja suuntaviivoista voi lukea puheenjohtajan palstalta.

Hei! Olen Tomi Kempainen, ensimmäisen vuoden oikeustieteen opiskelija vuosimallia 1981. Kotoisin olen Keski- Pohjanmaalta, tarkemmin sanoen Kälviältä, joka muuten sijaitsee aivan Kokkolan kupeessa. Syksy meni todella nopeasti ja yllätyksekseni totesin todella viihtyvänä Rovaniemellä. Asialla saattoi olla tekemistä mukavien opiskelukaverien sekä runsaan oheistoiminnan kanssa. Ajanvietto- ongelmia ei ole pahemmin ilmaantunut. Vuodenvaihteen jälkeen olen toiminut varapuheenjohtajan tehtävissä. Toimessani vastaan muun muassa Artiklan taloudesta ja hallinnosta, sekä varsinkin nyt keväällä valmennuskursseista. Kurssien järjestely on vaatinutkin paljon aikaa ja vaivaa, mutta muut hallituksen jäsenet ovat kiitettävästi ja pyyteettömästi avustaneet kurssiasioiden järjestämisessä. Erityiskiitos vielä Leenalle. (Koita kestää puhelimen pirinää ja vaihda ainakin välillä soittoaäntä!) Tavataan yliopistolla (todennäköisesti ei kirjastossa)! Tulkaahan esittämään huolia, murheita tai turhia toiveita!

Heipä hei!

Nimeni on Ann-Marie Pesu. Olen 19-vuotias hieman nuorempi tieteenharjoittaja Etelä-Suomesta, Kouvolasta. Fuksisyksy sujui erittäin railakkaissa merkeissä, eikä hiljentymisestä ole vielä tietoaakaan. Kuluva vuosi pyörähti käyntiin unelma säleikkönä elikkäs Arskan virallisena sihteerinä. Pöytäkirjojen puhtaaksi näpytteleminen pitää huolen siitä, etteivät iltani sujuisi liian lokoisasti. Näin ensialkuun työ on tuntunut mielekkäältä, sillä se tarjoaa haasteita ja rutkasti unohtumattomia kokemuksia, joita voi sitten kaamoksen keskellä muistella. Tulevaisuuden suunnitelmiini kuuluu mm. kaikenlaisten kissanristiäisten kiertäminen ja kaipa sitä pitäisi kirjastonpenkkejäkin jossain välissä kuluttaa. Puoleeni voit kääntyä missä asiassa tahansa niin toimistolla kuin viihteelläkin.

Hei kaikki Artistit!

Olen Matti Kattainen ja kotoisin Imatralta. Ikää on kertynyt 21 vuotta ja harrastukseni liittyvät talviurheiluun. Ulkoasiainvastaavan homma on luontevaa vauhdikkaalle fuksisyksyllä. Tähän asti Int. Sekin velvollisuudet ovat vieneet Norjaan ja tarkoituksenani olisi kiertää vielä tulevan vuoden aikana pari muuta kv- viikkoa. Ensi syksyn suuri haaste olisi 25- vuotis juhluvuoden järjestäminen, jonka onnistumisen varmistamiseksi otetaan kaikki liikenevä apu ilolla vastaan. Toivon myös näkeväni teitä sankoin joukoin pr-valiokunnan kokouksissa vuoden mittaan!

Termos!

Olen Hoikkalan Tommi, nuorekas stadin kundi Oulusta. Nuorekas siksi, että 22 vuoden iästani huolimatta olen jutuissani noin 12 vuotiaan tasolla. Opiskelen ensimmäistä vuotta oikiksessa, ja olen omien laskelmieni mukaan fuksi. Artiklan hallituksessa toimitan KOPO:n virkaa. Onnekseni minulla on toimissani apuna Kärnät, Vannot sun muut alan gränd-ol'-mänit, joita ilman voisin olla aika lailla hukassa. Vapaa-aikanani teen KOPO:n hommia, olen teatterilla töissä vahtimestarina, sekä kiipeilen.

Moro, olen 22-vuotias, keskisuomalainen, ensimmäisen vuoden opiskelija. Täytän tänä vuonna hallituksen kaksoispersoonakiintiön. Vastaan tiedotuksesta ja sitten vielä saan kaupan päälle kirjoja postissa joka viikko. Valitettavasti nykyisellä puheenjohtajalla on liian hyvä käsitys siitä mitä kirjanvälitys pitää sisällään, joten joudun ne myös antamaan eteenpäin. Hallituksessa on ollut ihan hauskaa tähän mennessä, eikä duunin nyt ainakaan tylsemmäksi pitäisi muuttua. Nyt hommiin alkaa jo olla rutiinia, joten päästään paremmin kehittämään eri osioita toiminnassamme. Nettisivutkin voisi pikkuhiljaa päästää pois ikuisuusprojektivaiheesta. Harrastan lenkkarien pohjien kuluttamista maata vasten silloin kun ulkona ei ole kylmä, golfia, laskettelua, sen miettimistä mitkä viisi asiaa olen tänään unohtanut tehdä ja tietokoneita. Jälkimmäisen takia toimin myös Artiklan toisena mikrotukihenkilönä heti arvoasteikossa Puukan jälkeen.

Virallinen osuus:

Nimeltäni olen Kari "Rehtori" Puukka, toisen vuoden "opiskelija", iältäni 22, kotoisin Lapista ja vakanssiltani webmaster eli verkkokeisari. Eli yritän pitää Artiklan nettisivut pystyssä ja korjata ne uuteen kukoistukseen.

Epävirallisempi osuus:

Olen ilmeisestikin väärinymmärretyyn huumorin ruumillistuma, eräänlainen Don Quijote siis. Tarkoitukseni on valmistuttuani perustaa kahvila. Vihaan edelleen purjoa (kts. Digesta 01/03). Lopuksi kirosana viikonlopuksi: Voi helvetti

Moi!

Olen Anu Pelkonen ja kotoisin olen tuolta Savon muualta elikkäs Heinävedeltä. Kyllä, juuri se paikka, jossa on Lintula ja Valamo sekä Kermansaven tehtaot. Olen siis ensimmäisen vuoden opiskelija ja ikää minulle on kertynyt 21 vuotta. Syksy meni bileitä kierrellen ja keväällä minun piti alkaa opiskelemaan, mutta kappas löysinpä itseni sitten Artiklan hallituksesta. Vapaa-ajan ongelmia ei siis tule luultavasti olemaan kevään ja ensi syksyn aikana... Artiklassa tehtäviini kuuluu bileiden järjestely ja tarkoituksena olisi järjestää myös muita kuin pelkkiä juomakulttuuriin liittyviä taphtumia, mm. teatterireissuja.

Jos teillä on ehdotuksia tapahtumista tai mieltänne painaa jokin muu asia, niin ottakaa näppis kauniiseen käteenne ja lähettäkää minulle vaikkapa sähköpostia, toimistoltakin minut löytää lähes päivittäin.

Moro!

Olen Annamari, 21-vuotias ensimmäisen vuoden opiskelija. Olen kotoisin Oulusta, mutta nykyisin vaikutan kokopäiväisesti Rollossa. Aloitin vuoden alussa vuoden kestävän pestin Artiklan kiinteistövästävien hommissa. Tänä vuonna yritämme yhdessä muun hallituksen kanssa keksiä pysyvän ratkaisun toimitila-ongelmaamme. Toivottavasti kaikki vähänkään toippari-asioista kiinnostuneet raahaavat itsensä kiinteistövaliokunnan kokouksiin vaikuttamaan ja kertomaan omia ideoitaan. Joten ei kai tässä muuta kun näkemisiin

Heippa!

Olen Marika Mononen, uusi yleis-/toimistovästävä. Olen kotoisin Siilinjärveltä, syvältä Savon sydäimestä ja ikää on karttunut 20 vuotta. Olen viime syksyn fukseja ja vielä aika pihalla monesta asiasta, mutta kyllähän tämä tästä... Ja että tämä nyt kuulostaisi mahdollisimman kliseiselle, niin minuahan saa kiskoa käytävillä hihasta!

Hei! Olen Pauliina Puskala 24-vuotias Rovaniemelle eksynyt porilainen. Hoidan Artiklassa taloudenhoitajan tehtäviä. Lisäksi huolehdin kirjanpidosta ja toimin talousvaliokunnassa sihteerinä. Harrastan uintia, spinningiä, piirtämistä ja kirjoittamista. Luonteeltani olen avoin, impulsiivinen ja sosiaalinen. Syksy sujui vauhdilla erilaisissa tapahtumissa ja ihmisiin tutustuesssa. Nyt keväällä pitäisi eksyä tenttisaliinkin useammin.

Nimeni on Olli Koski ja toimin Artiklan liikuntavastaavana, eli tarkoituksena olisi saada aikaan jotain liikuntaan liittyvää. Ehkä tässä kevään aikana jotain tulee järjestettyä. Kotoisin olen tuolta Hausjärveltä, eli Etelä-Suomen perukoilta, straight from da kantahäme. Ikää minulle on kertynyt vuosien saatossa 22 vuotta ja opiskelen ensimmäistä vuotta täällä Rovaniemen... eiku... Lapin yliopistossa. Liikuntavastaavaksi päätin ryhtyä, kun tulee tota urheilua muutenkin ihan hyvin harrastettua.

Mors,
Olen Lasse Ylevä ja olen pääosin vastuussa kädessäsi olevasta läpyskästä. Aikaisemmin kodilta tuntunut maakuoppa sijaitsi ennen Tampereen holilla Hämeenkyrössä, mutta sittemmin olen pesiytynyt tänne Korkalovaaran vuoristoon. Tällä planeetalla olen möllöttänyt jo 20 vuotta, eikä loppua näy... Jos jollakin on ideoita tai muuta asiaa Digestaa koskien, niin käytällä saa tulla rohkeasti kiskomaan vaikka hihasta tai sitten suorilta turpaan...

Kaamosluennot 2004

Ann-Marie "Pesu"

Jälleen kerran oli se aika vuodesta, jolloin nuoret ja hieman vanhemmat tieteenharjoittajat keräsivät kimpsunsa ja kampsunsa kokoon ja suuntasivat nokkansa kohti Levin rinteitä. Mitäpä tänä vuonna oikein tapahtuikaan?

Perjantai 30.1.2004

Aamu yhdeksältä keräännymme intoa puhkuen yliopiston eteen, josta bussiemme oli määrä lähteä. Kurvasimme vielä Tivolin kautta ja noukimme mukaamme muutaman reissaajan. Nimenhuudon jälkeen lähdimme matkaan kevyen lumisateen saattelemana ja pakkastakin oli juuri sopivasti. Ehdimme hädin tuskin Rovaniemi-cityn rajojen ulkopuolelle, kun professori Karhu aloitti jo perinteeksi muodostuneet bussiluennot, muistuttaen meitä ystävällisesti siitä, että olemme kaikki apinoita (ainakin tuona viikonloppuna). Samalla

käytiin leikkimielistä kilpailua ja palkinnot sai noutaa myöhemmin iltapäivällä professors husista. Puolivälissä matkaa oli määrä vaihtaa luennoitsijaa. Matkalla pysähdyttiin Lohinivassa ja Kittilässä, josta hankimme niitä aivan v ä l t t ä m ä t t ö m i ä "elintarvikkeita".

Pääsimme kuin pääsimmekin vihdoinkin ja viimein turvallisesti perille ja suunnistimme omiin mökkeihimme. Toiset meistä eivät voineet vastustaa talviauringossa kylpeviä laskettelurinteitä ja hiihtolatuja, joten ei auttanut kuin lähteä kuntoilemaan. Tässä vaiheessa eräs toinenkin erittäin suosittu kestävyysharjoittelu oli käynnissä.

Illalla meitä odottivat luennot rennoissa tunnelmissa ja jotkut hotellin vieraat viihtyivät loikoisasti porealtaassa. Ilta sujui saunoen ja muiden mökeissä vierailen. Ja pitihän sitä pulkkamäkeenkin päästä...Yön laskiessa tumman verhonsa Levin ylle oli artistien aika suunnata kulkunsa Hullun Poron sykkivään tunnelmaan.

Joukostamme löytyi jälleen pari kultakurkkua, jotka jaksoivat villitä yleisöä karaoke- kappaleesta toiseen. Aamun pikkutunneilla kotiuduimme (vai kotiuduimmeko ?) kuka minnekin keräämään voimia seuraavan päivän koitokseen.

Lauantai 31.1.2004

Muutaman tunnin yöunien jälkeen olo oli yhtä pirteä kuin peipposella. Urheimmat meistä jaksoivat raahustaa aamun luennoille, kun taas toiset keskittyivät ulkoilma-aktiiviteetteihin ja raikkaan tunturi- ilman haukkamiseen. Hauskan pidon loppumisesta ei ollut tietoaakaan, mutta pikkuhiljaa oli alettava perehtymään edellisiltana saamiimme oikeustapauksiin, sillä illalla oli tiedossa väittelytilaisuus.

Kello raksutti joutuisasti eteenpäin ja iltapäivä sujui ryhmissä juttuja valmistellen. Muutaman rohkaisuryypyn jälkeen olimme valmiita aloittamaan. Ahkeran sepittämisen ja väittämisen jälkeen, olimme valmiita heittämään vapaalle. Mutta eipäs nuolaista, ennen kuin tipahtaa, sillä seuraavana päivänä oli opetusta taas tiedossa. GS Finlandin ansiosta luennot saivatkin lauantai-illasta lähtien aivan uusia ulottuvuuksia...

Ilta sujui pitkälti saman kaavan mukaan kuin edellinenkin eikä uupumisesta ollut mitään tietoa. Jotkut meistä löysivät itsensä lumihangesta ja tulihan sekin todistettua, että kuivauskaappi on mitä mainioin höyrösaunan vastine (kaappiin mahtuu muuten ainakin kaksi). Yö teki taas tuloaan ja askeleet kulkivat Hullun

Poron suuntaan, sillä pitihän viimeisen illan tunnit käyttää tarkasti hyväkseen. Tässä vaiheessa ne artistit, jotka olivat kääriytyneet peiton alle, saivat olla varmoja siitä, ettei Nukku- Matti vierailut mökissä. Seinän takaa kuului nimittäin jos jonkinmoista karkelointia. Tämähän ei artistia häiritse...

Hihihippi-hauskaa!

Sunnuntai 1.2.2004

Nytkö se jo loppuu? Vielä muutama tunti jäljellä... Urhoolliset tallustivat taas unihiekkaa silmissä aamuluennoille, toisten kääntäessä tyytyväisinä kylkeään. Herättyämme oli aika kipittää siivouskomeron luo ja kaivaa kaapin kätköistä moppi esiin luuttuamista varten. Olimme nimittäin kuulleet kauhutarinoita mökkien tehotarkastuksista ja perään lähetettävistä laskuista. Siivottuamme ja haalittuamme omaisuutemme kokoon olimme valmiita paluumatkalle Rovaniemi- cityyn. Bussissa pizza näytti olevan päivän menu ja keskustelu pyöri jo niin tutuksi tulleen oikkarihumorin ympärillä. Bussien purkauduttua artistit laahustivat koteihinsa, jossa heitä odotti lepo ja liskot.

Näin tänä vuonna Kaamosluentojen osalta. Matkalta jäi takuulla mieleen kilokaupalla kertomuksia, kummelluksia ja kikatuksia.

Kävi miten kävi, Puukkaa ei jätetä...lehdestä. "Emmoo päissään"

Olen Bergenissä –toisenlainen kertomus vaihto-oppilasvuosista

Toimitus löysi pilkkiretkellään avannon vierestä vapisevalla käsialalla ja huonolla suomenkielellä kirjoitettuja liuskoja, joiden tekijänoikeuden voidaan katsoa sammuneen. Teksti julkaistaan Digestassa nyt lyhentämättömänä versiona jatkokertomuksen muodossa, edellyttäen että päätoimittaja löytää juovuspäissään piilottamansa seuraavan osan. Vainajaa ja hänen oikeudenomistajia kohtaan tuntemamme kunnioituksen vuoksi emme kuitenkaan paljasta kirjoittajan nimeä. Kutsukaamme häntä vaikka Andreiksi. Olemme pysyneet uskollisena alkuperäisen kirjoittajan ajatuksille, mutta muokanneet kieliä suu paremmin kielioppia vastaavaksi.

”Sudella on sata tietä”, varoitteli vanha äiti, kun kyynel silmässä ainokaisensa lentokoneeseen saatteli. Vilkuttaessani Aeroflotin lentokoneen portailta suurilukuiselle suvulleni jäähyväisiä, velloi sisälläni tunteiden ristiaallokko. Tunsin haikeutta joutuessani jättämään taakseni kaiken sen, minkä keskellä olin elänyt nuoren elämäni kaksikymmentä ensimmäistä vuotta. Toisaalta, nuori kun olin, en vielä osannut pelätä tulevaa, vaan suhtauduin tulevaisuuteen kuin koira eläinlääkäriin: pliis, ei kuumemittaria perseeseen. No, luottamustahan se oli.

Matka sujui ja perille päästiin. Suvun tarinoista tunnettu mystinen Pohjola näytti aamunjäiset kyntensä ja iski ne nuttuni alle kuin se pietarilainen huora, jonka olin edeltäneenä kesänä, hätäisen tuikkaamisen jälkeen, saattanut suututtaa kysymällä, voinko maksaa luonnossa. Värisin kylmästä ja mielenliikutuksesta seisossani keskellä lentokenttää, jonka kupeessa seisovista poroista kävi ilmi, että nyt oli leikki kaukana. En minä silti poroja pelännyt, ja turhaa se olisi ollutkin. Veikeitä sarvipäitä.

Ennen yliopistoon tutustumistani kiertelin paikallista slummiasutusta, ja ymmärsin, että historia se vaan toistaa itseään. Muistin lukeneeni

jostakin, että Lappia on Suomen historiassa kuritettu aika tavalla: ensin saamelaiset ajettiin metsästysmailtaan etelästä, ja se, mitä Suomen eteläisempien seutujen asukkien esi-isät eivät saattaneet loppuun, toteutetaan nyt julkisyhteisöjen puolesta.

Erityisen lohduttomasti viheliäinen kurjuus kävi ilmi harmaista, ränsistyneistä betonilähiöistä, joiden hoitamattomia, villiintyneitä katuja astelivat alkuasukkaat, joista vastikään maahan muuttaneen vaihto-oppilaan oli vaikea päätellä, olivatko ne ihmisiä ollenkaan. Ne raahustivat tuulipuvuissaan, ja tuskin tiesivät itsekään, minne olivat menossa. Luultavasti paikalliseen juottolaan, jossa soivat iskelmät toivat etäisesti mieleen portugalilaiset fado-laulut: näiden viisujen perustunnelma oli haikea, nii-in haikea, että yhteiskuntaan vielä integroitumattomankin yksilön teki viiltää ranteensa auki pelkästä myötätunnosta. Tulin sittemmin huomaamaan, että betonigettoiin pakotetut alkuasukkaat muistuttivat suuresti poroja: viisaudessa häviämänsä ne korvaavat juroudellaan, sulkeutuneisuudellaan ja arvaamattomuudellaan. Ja jano on molemmilla yhtä kova: alkukantaisten viettien ja vaistojen ajamana juodaan vaikka laamankusta, kunhan se vain on nestemäisessä muodossa. ”Jaa metanoolia vai? No annaha´ sie tänne –emmie sen näön takia suremaa ruppee, kuha vain pöhnät saa”.

Kuilu rikkaan Keskustan ja köyhän Ounasrinteen välillä sai vaihto-oppilaan herkistymään perimmäisten kysymysten äärelle ja viettämään hiljaisen hetken. Mietin Keskustan ja Ounasrinteen syviä ja sovittamattomia taloudellisia ja sosiaalisia ristiriitoja, enkä voinut olla kysymättä itseltäni: miksi toisilla on niin paljon ja toisilla niin vähän, tuskin ollenkaan. Jätkänkynttilän ja aamuauringin kelmeässä valossa tirautin ensimmäiset kyyneleeni Rovaniemellä.

Yhtä hurskaaksi tunsin oloni seuraavan kerran vasta, kun join Yliopistolla Reilun kaupan kahvia, tuota maittavaa, vähän kuraveden makuista ja näköistä litkua, joka olisi varmasti toimittanut myös moottoriöljyn virkaa. Vaikkakin kahvi maistui pahalta, se tuntui hyvältä. Hieman samanlainen vaikutus, kuin työntäisi päänsä suolahappoämpäriin: piristyin kummasti, kun tiedostavia yhteiskunnallisia aineita opiskeleva nuori, anorektisen kaunis nainen valisti minua sosiaalisesta vastuusta. Agitoinnin jälkeen en hyvänä ihmisenä kyennyt samaistumaan erääseen samassa tiedekunnassa opettavaan henkilöön, joka torppasi kahvin

merkityksen kyseenalaistamalla sen reilouden: ”Mitäs reilua siinä on? Sehän jumalauta maksaa enemmän”.

Tässä vaiheessa en kuitenkaan vielä siirry asioiden edelle, vaan kerron kahvinjuontikokemuksistani tuonnempana. Vielä on palattava hyisen kylmään Rovaniemen keskustaan. Selvittyäni Weltschmerzistäni suunnistin vaatekauppaan, sillä muistin isäni neuvon: muista sopeutua väestöön. Vaatekauppaa pyörittävä porvari oli tukeva ja itsestään tietoinen herra, joka viisikymmentä vuotta paikkakunnalla asuttuaan kyllä ymmärsi yskän: ”paikalliselta pittää näyttää, niijjustiin -no koitappa siitä”. Leveästi hymyillen ukko kaapaisi hyllyn päältä RoPS-verskat, joiden tekokuituinen materiaali tuntui kiihottavalta kylmän kangistamaa sormeja vasten. Kaupat tuli, mutta nyt oli jo korkea aika rientää kohti paikkaa, jossa tiesin annettavan näiden leveysasteiden korkeinta opetusta.

Kai jollakin tavalla kauniin rakennuksen pihalla nököttävät kivipaasit suorastaan kutsuivat piirtämään kylkeensä mitä mielikuvituksekkaimpia versioita siitä kaikkein kauneimmasta. Muistan ajatteleeni, että meillä Venäjällä estetiikan päälle sentään ymmärretään enemmän; äkkiä tunsin kuitenkin oloni kumman kotoisaksi, kun huomasin, että käymälöiden viereiselle seinällä oli ripustettu isokokoinen öljymaalaukset, joka kuvasi jyhkeää, arvokkaasti harmaantunutta kylänvanhinta. Totisesti, miten valtavat olivatkaan kultaiset käädyt tuon tukean herran kaulassa! Vapisin kauttaaltaan, kun virtsasin viereisessä vessassa ja melkein tunsin, miten maalauksen miehen kaikkinäkevät silmät porasivat tietään puisen eriön ovista läpi! Mietin, että Akatemia on vauras: Venäjällä tuollaisia ripustimia käyttävät vain kirkonmiehet ja muut salaisen tiedon haltijat, joilla on yliluonnollisten suhteidensa vuoksi valta päättää toisen elämästä ja kuolemasta. Ja no, niin Mooseksen todeksi osoittautui sekin aksioma.

Ensimmäisistä luennoistani en muista juuri mitään. Luentosali väreili innostunutta odotusta, nuoret kanssatoverini keskustelivat keskenään sofistikoituneista aiheista: yliopistossahan tässä ollaan. Kopeutta ja korskeutta -ylimielisyyttä- olisi voinut leikata veitsellä, ilmastakin. Äkkiä väen sorina lakkasi, esirippu repeytyi: nyt se alkaisi. Eteemme astuneesta herrasta en tiennyt kuin sen, minkä olin koneessa ehtinyt Artistin aapisesta lukea: jos selviät Ahdin luennoista, olet askeleen lähempänä valmistumista. Totisesti.

The European Law Students' Association

ELSA ROVANIEMEN HALLITUS 2004:

PRESIDENT

*Kreetta Mäki-Kahra (kmaki@ulapland.fi ,
elsaroi@ulapland.fi)*

Hei! Olen Kreetta, 21-vuotias toisen vuosikurssin opiskelija ja tänä vuonna toimin Elsa Rovaniemen puheenjohtajana. Tänä lukuvuonna olen hääräillyt myös kv-tutorina yliopistomme vaihtareille. Elsan ja opiskelujen ohella vietän aikaani sekä liikunnan että kaverieni parissa. Tänne Rovaniemelle muutin Kuortaneelta, mikä löytyy tuolta Etelä-Pohjanmaalta. Olen viihtynyt Rovaniemellä oikein hyvin, eikä kotia ole vielä tullut ikävä. Elsan toimintaan lähdin mukaan, koska olen hyvin kiinnostunut kansainvälisyydestä, erilaisista kulttuureista ja ihmisistä. Elsan toiminnassa kansainvälisyys näkyy lähes päivittäin. Paikallisjärjestöjä löytyy joka puolelta Eurooppaa ja erilaisia tapahtumia järjestetään ympäri vuoden. Itse lähdenkin helmikuussa ensimmäiselle Elsa matkalleni Itävaltaan, Wieniin, kokemaan mitä se ELSA Spirit todella on! Jos Elsa-kuviot kiinnostavat, tulkaa ihmeessä juttelemaan tai laittakaa s-postia tulemaan.

SECRETARY GENERAL

Heidi Pylkäs (hpylkas@ulapland.fi)

Heippa kaikille! Olen 21-vuotias toisen vuoden opiskelija Oulusta. ELSA Roviksen hallituksessa hääräilen tänä vuonna sihteerinä ja tehtäviini kuuluu mm. erilaiset paperihommat sekä uusien jäsenien hyväksyminen. ELSA -innostukseni sai alkunsa viime keväänä, kun uskaltauduin keltanokkana mukaan Vaasan NCM:ään, joka on kaksi kertaa vuodessa tapahtuva hallitustenvälinen kokoontuminen. Vaasa-reissun jälkeen suuntasin kesällä kipsuineni ja kampsuineni Brysseliin, EHTW:seen (lue: ELSA:n jokakesäinen koulutustapahtuma). Brysselin reissun sekä ELSA Spiritin kokemisen jälkeen löysinkin itseni ELSA Roviksen tämän

vuoden hallituksesta, sihteerin paikalta. Mikäli siis kansainvälinen toiminta kiinnostaa, tervetuloa mukaan vain!

TREASURER

Petja Harakka (pharakka@ulapland.fi)

Tervetuloa terve! Näin sitä on tullut neppailtua Rollossa, tässä pohjolan kiistattomassa pääkaupungissa jo pitkälle toista vuotta. Toisen vuoden opiskelija siis olen ja täytyy sanoa että aika on kulunut kuin siivillä;) Vähiten siihen ei ole vaikuttanut pesti Elsa Rovaniemen hallituksessa. Niinhän siinä kävi että hallituksen vaihdon lähestyessä huomasin haluavani taloudenhoitajaksi taloudenhoitajan paikalle. Ja taloudenhoitajana sain jatkaa myös vuoden 2004 hallituksessa. Olen kotoisin kaukaa etelästä, junanpenkkiä saa kunnolla kuluttaa nähdäkseen rakkaita kotimaisemia. Oikeustieteestä kiinnostuin jossain vaiheessa lukiota ja penkkarihumun laannuttua pääsin tutustumaan itse pääsykirjoihin. Mitä sitten taloudenhoitajan hommiin kuuluu? Nimestä voisi päätellä jotain aivan muuta mutta kyllä se kuitenkin liittyy raha-asioiden hoitamiseen. Eli kassasta huolehtimista, laskujen maksua sekä muista jouksevista raha-asioista vastaamista kuuluu taloudenhoitajan arkisiin askariin. Ei myöskään tule unohtaa koko vuoden projektia eli tilinpäätöksen tekemistä taikka talousarviota. Luonnollisesti normaali hallitustyöskentely tulee myös tutuksi. Hyvää alkaneen vuoden alkua itse kullekin! Tavataan Tivolissa.

MARKETING

Riikka Jokimäki (rejokima@ulapland.fi)

Hei! Minun nimeni on Riikka Jokimäki ja olen kolmannen vuoden opiskelija. ELSAn hallituksen jäsenenä vastuualueeni on markkinointi. Markkinoinnin tarkoitus on tukea ELSAn eri osaluokkia ja lisätä opiskelijoiden ELSA tietoutta. Tavoitteeni tänä vuonna on tuoda ELSAn näkyvyyttä esille yliopistolla mm. ilmoitustaulun uudistamisella niin, että ajankohtaiset asiat tulevat kaikkien ELSAn jäsenten tietoon. Tällaisia mielenkiintoisia tapahtumia on ympäri maailmaa, kuten kursseja ja seminaareja. Jäsenillä on mahdollisuus myös ostaa uusi ELSA T-paita! Jos Sinulla on halua oppia tuntemaan uusia oikkareita niin Suomessa kuin ulkomailla tai haluat sivistää itseäsi niin tule mukaan ELSAn toimintaan.

AA

Liisamari Herala (lherala@ulapland.fi)

Mie olen Liisamari Herala ja toimin ELSA:n toisena AA:na eli academic activities vastaavana. Oon kotosin Tornioista ja opiskelen täällä ensimmäistä vuotta. ELSA:n toiminnasta innostuin heti kun sain tiedon että tällöinen järjestö on olemassa, koska matkustaminen ja kansainväliset jutut on kiinnostanu minua aina. Ajattelin, että ELSA:ssa toimimalla pääsen osaksi tiedekunnan kansainvälistä toimintaa ja sen mukana varmasti kertyy arvokkaita kokemuksia!

Elina Viklund (sviklund@ulapland.fi)

Heips! Olen 20-vuotias ekan vuoden opiskelija. Kaikenlainen kansainvälinen toiminta on kiinnostanut minua jo kauan, joten kun mahdollisuus tuli, lähdin innolla mukaan ELSA:n toimintaan. Vastuualueeni on AA, (joka ei suinkaan tarkoita sitä mitä moni oikkari ehkä tarvitsisi...) vaan on lyhenne sanoista Academic Activities. Tänä keväänä meitä AA-vastaavia on pitänyt kiireisenä ELSA:n oma kansainvälinen oikeustapauskilpailu, johon yritämme saada kokoon joukkuetta ensi vuodelle myös täältä Rovaniemeltä. Eli kiinnostuneet ottakaa rohkeasti yhteyttä, infoa löytynee myöhemmin myös ilmoitustaululta

S&C

Heidi Helenius (hheleniu@ulapland.fi)

Mari Latikka (mlatikka@ulapland.fi)

Moro! Olen toinen S&C-vastaava tässä meidän uudessa ELSA:n hallituksessa. Ikää on reilu parikymmentä vuotta ja kotoisin olen täältä Rovaniemeltä. ELSA-urani potkaisin käyntiin jo syksyllä osallistumalla Turun NCM:ään...ja sehän olikin hubaisa reissu...suurimmaksi osaksi ei kaduta yhtään, että lähdin mukaan. (Nimi oli siis Heidi)

Heippa! Olen Mari, 19-vuotias ekan vuosikurssin opiskelija. Rovaniemelle suuntasin Simosta, Etelä-Lapista, joten kovat pakkaset ja pimeät päivät eivät tulleet yllätyksenä. :) Elsaan lähdin mukaan jo ensimmäisenä syksynä, koska olin kuullut huhuja siitä kuuluisasta ELSA-spiritistä... Elsan ja opiskelun

ohella aikaani kuluu mm. kuntosalilla ja aerobickissä sekä kesäisin rullaluistellessa.

Meidän järjestettäväksi kuuluvat seminaarit ja konferenssit (joiden ohessa pidetään hauskaa myös illalla) sekä study visitit, jollainen on nyt suunnitteilla jonnekin lämpimään... :) Meidän toimintamme ei siis rajoitu

pelkästään Suomen rajojen sisäpuolelle. Maaliskuussa täällä Rovaniemellä pidetään seminaari (josta tarkempaa tietoa myöhemmin) ja sen päätteeksi järjestetään sitsit yhteistyössä Artiklan kanssa. Olkaahan siis kuulolla!

STEP

Elisa Lindroth (elindrot@urova.fi) Heippa!

Olen 21-vuotias paikkakuntalainen 2. vuosikurssin opiskelija, ja ELSA Roin STEP-vastaava. STEP eli Student Trainee Exchange Programme on ELSA:n oikeustieteen opiskelijoille ja vastavalmistuneille suunnattu työharjoitteluhjelma, jossa paikkoja löytyy ympäri Eurooppaa. Eli mikäli STEP kiinnostaa ja kaipaat informaatiota, ota ihmeessä yhteyttä! Kannattaa myös muistaa jälleen syksyllä starttaava reception team, jonka tarkoituksena on siis huolehtia Lapin yliopistoon saapuvien STEP-harjoittelijoiden sosiaalisesta sopeutumisesta. Reception team -jäsenen ei tarvitse huolehtia harjoittelijoita koskevista käytännön järjestelyistä, vaan ainoastaan saapua paikalle seurustelemaan milloin mihinkin. Eli ei velvoitteita, vaan varsin kevyttä ja hauskaa hommaa. Reception Team on hyvä tapa muutenkin tutustua ELSA:an ja samalla saada uusia kavereita ja toimintaa syksyyn, sekä siinä sivussa kohentaa kielitaitoa. Tervetuloa mukaan!

Mikä on **AINOA** hyvä puoli Turussa?

- Noh ajatelkaa sitä kauhunäkyä ettei Turkua olisi olemassa. Siis turkulaiset olisivat aivan levällään pitkin Suomea! On kai se nyt parempi että turkulaiset on rajattu sinne meren rannalle....

Hieman jatkoa sülle, miksi kana ylitti tien:

Richard Nixon: Kana ei ylittänyt tietä. Minä toistan, kana ei ylittänyt tietä!

Thomas De Torquemada: Antakaa minulle kymmenen minuuttia aikaa kanan kanssa, niin saamme kaiken selville.

Malcolm X: Koska kanalle tie symbolisoi mustaa miestä. Kana ylitti tie voidakseen kävellä hänen päällään ja polkea hänet mahdollisimman alas.

Salvador Dali: Kirahvi

Nelson Mandela: Minä unelmoin maailmasta, jossa kaikki kanat saavat oikeuden ylittää tien ilman, että kukaan tulee kysymään heiltä lupaa tai syytä heidän tarpeelleen ylittää se.

Alikersantti Rokka: Tuosta mie mittää tiiä, mut miun ja tää tikkakoske mannekiini kohalta ei hyö ainakaan takaisi tule!

Kapteeni James Kirk: Ylpeänä ja rohkeana se ylitti tien päästäkseen sinne, missä yksikään kana ei ole vielä koskaan aikaisemmin käynyt.

George Bush, Junior: Katsoimme, että kyseessä oli täysin provosoimaton, kapinallinen toimi kanalta, jonka vuoksi meistä oli täysin oikeutettua tuhota se kahdellakymmenellä risteilyohjuksella.

Miss Suomi 2004: Ehkä se halusi päästä toiselle puolelle?

Viikon kysymys tuleeikin Artiklan foorumista:
KUKA *^^^??:N MATTI?

Nousussa...eli just näin

PORONKUSEMA Osallistujamäärä on noussut pilviin. Toivottavasti myös osanottajatkin.

MATTI NYKÄNEN Kerrankin viikko ilman Matti-uutista. Hyvä Matti!

JUSSI TUOMINEN Nyt loppu juominen, sano Jussi Tuominen. Älä Jussi vielä hajoo, kyllä se siitä!

Laskussa...eli ei näin!

KOPO-VASTAAVA! Nyt loppuu sitten saman tien se ranskalaisten viivojen suosiminen. Onneksi ko. kielen opiskelu on jo osaltasi saavuttanut tiensä pään...

AJANKOHTAISPÄIVÄT Kaamosluentoihin osallistuminen vaikeutui merkittävästi. Kiitos tästä!

ENGLANNINNOKSET "Wild game meat balls", "Chicken balls", "Mint chocolate is finished"... Hei, please...

Hallitut liikkeet liukkaallakin jäällä.

Hannes Snellman on transaktiotoimisto, jonka vaativat painopistealueet ovat yritysjärjestelyt, teknologia, rahoitus ja pääomamarkkinat sekä riitojen ratkaisu.

Oletko kiinnostunut asianajajan työstä? Voit tutustua työhön käytännössä jo opintojesi aikana. Hannes Snellman tarjoaa alasta kiinnostuneelle opiskelijalle eri mahdollisuuksia:

- **lähetiksi** – tehtävänä juoksevien asioiden hoito – joskus myös aivan konkreettisesti.
- **juniortraineeksi** – työ on kesän aikana kokopäiväistä ja lukukausina osa-aikaista. Juniortrainee avustaa toimiston lakimiehiä eri selvitystöissä ja tiedonhaussa. Työ vaatii tarkkaa luonnetta sekä juridiikan perustiedot.
- **traineeksi** – kokopäiväiseksi lakimiesharjoittelijaksi toimiston trainee-ohjelman puitteissa. Trainee avustaa lakimiehiä eri toimeksiannoissa, tekee esim. selvityksiä, kerää tietoja ja laatii erilaisia asiakirjoja. Traineen toimenkuva on pitkälti vastaava kuin avustavan lakimiehen. Tehtäviin valmentaa henkilökohtainen tutori. Trainee-ohjelmaan otetaan 8-10 opiskelijaa kerrallaan 3 kertaa vuodessa 4 kk jaksoiksi – Helsinkiin, Turkuun ja Maarianhaminaan. Aloitukset ovat tammi-, touko- ja syyskuussa.

Jos olet kiinnostunut pääsemään sisään liikejuridiikan maailmaan, ota yhteyttä Human Resource Coordinator Nina Sveholmiiin, puh. (09) 2288 4295, nina.sveholm@hannessnellman.fi. Voit myös käydä tutustumassa kotisivuihimme: www.hannessnellman.fi.

HANNES SNELLMAN

ASIANAJOTOIMISTO HANNES SNELLMAN OY • ETELÄRANTA 8 • 00130 HELSINKI
PUH. (09) 228 841 • FAX (09) 177 393
HELSINKI • TURKU • MAARIANHAMINA • WWW.HANNESNELLMAN.FI